

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Ved Julefesten i Studenter-Foreningen 1832

Citation: Hertz, Henrik: "Ved Julefesten i Studenter-Foreningen 1832", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid62525/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Drikkeviser.

I.

Ved Julefesten i Studenterforeningen 1832.

Met. Der var engang en tappet Mant.

D Venner! I, hvis tatte Mad
Var her forsamlet aarlig,
Og trofast aad Værtindens Mad,
Om den var nok saa daarlig,
I, som forstaae Jer bedre paa
Alt drikke end at æde:
Gud give, det Jer vel maa gaae
Med alstensk Fryd og Glæde!

Vel ligger mangt et Ord til Jer
Paa Hjertet mig alt længe;
Dog ønsker jeg, at eet især
I Eder dybt maa trænge.
Har Hver blandt Jer betænkt det vel
Med Perlens Glands i Vinen,
At i December skal vor Gjæld
Betales i Terminen?

Forfærdes ei, I gode Mænd!
Jeg mener ikke Gjalden
I Nigelskanktegn til Den og Den:
Den trives jo ved Alden.
Næi, hvis I med min Sangs Compas
En lille Stund vil fare
— Men tømmer først det fyldte Glas -
Saa skal jeg for mig klare.

— Al, det er tungt, men det er sandt:
Der er en Magt, der stærker
Vor Glædes Vinger midt iblandt
De festligsmukke Nætter.
For lutter Lumpen Bryderie,
For al den Mod, vi lide,
Maa Livets Lyft og Poeste
Lide Jattes Plat tilside.

Ja, det er sandt, kjædt det er tungt:
Vi altfor tidt forsumme,
Imens vort Bryst endnu er ungt,
At sværme sødt og drømme.
Ja, selv at synge høit i Chor,
Det gjør vi stundom ikke;
Og — denne Synd især er stor —
Vi glemme tidt at drikke.

See, det er derfor, har jeg meent,
At man i Stats-Maskinen
Sik Julens glade Fæst foreent
Med Galen af Terminen.
Den Glædes Sunn, vi har forjænt
Til Glædens Gud at yde
— Den være fand, den være drømt —
Skal Julens Fæst ham hyde.

Saa være Glæden da vort Gud!
Jæften Ingen mugne!
Jæften Munterhed vor Gud!
Jæften Alle drukne!
Hurra! ja I forstaae mig vel!
Jeg er jo blandt Studenter!
Jæften al vor Glædes Gjøld
Vetales skal med Rentier!

II.

Reisen til Viinlandene.
Net. Im Wald und auf der Halde.
Vort Dagværk er til Ende.
Som fræ og muntre Sveude
Vi samles om vort Vord; ;:
Forfriske Sindet atter
Med Tale, Skjæmt og Latter,
Dg synge høit i Chor. ;:;